

Դութիւն։ Արագընթաց № 2 գնացքը և մարդատար № 5 գնացքը երկու կայարաններից ուղարկվեցին իրար դէմուդէմ։ Ընդհարումը տեղի չունեցաւ միայն չնորհիւ ճանապարհի պահապանի արթնութեան և աչալրջութեան, որ ժամանտկին նկատեց իրար դէմուդէմ սլացող գնացքները և նշան տալով կանգնեցրեց նրանց։

սակարգի ձեռքին է գանգում, որը և միշտ գելք է հանդիսանում ամենքին հաւասարա օգավելու կամ բաժանելու հողը գիւղելը ընդունված կարգով, ինչպէս, «բինակ, մի գիւղերում գոյութիւն ունի այդ սիստեմը կողմից սակաւահողութիւնը, միւս կողմիր բային ու երկնային պատուհանները՝ կարկո հեղեղները, երաշտը, մուկը, մորեխը և

ՂՈՒՍԱՐԻՑ մեզ գրում են. «Ղուրա քաղաքից 18 վերստ հեռաւորութեան վրա գտնվում է Ղուարը. ծանապարհի կիսում գտնվում է Նիկոլայ կոչված գիւղը, որը 15 տարի առաջ եղել է թուրքերի բնակութեան տեղ, իսկ այժմ ապրում են մալականննր. Գիւղը շրջապատված է ան տառներով, իսկ աները պարտէզներով. առն կտուրներն անգամ մարդուն գրաւում են իրանց հազար ու մի տեսակ ծաղիկներով և մէնչե անգամ վարդերով; Ժողովուրդը պարապվում է գիւղատնտեսութեամբ: Ղուարը իր հարուստ բնութեամբ լաւ ամառանոց է, ունի բազմաթիւ աղբերներ: Ղուասիի մէջ տիրող դասակարգն է ոռււը. կան նաև զանազան ազգերից. հայերը 6—8 տուն են: Այս ամառը շատ հայեր են եկել ամառանոց, այնպէս որ սենեակների պակասութիւն կայ: Վերջին ամիսը ամառանոց եկողները շատ դժգու են, որովհետեւ երածառութիւնը գնացել է Պետրօվսկ, դրա հետև և ֆակվել է կլուրը: Ամարային կլուրը գտնվում է քաղաքային այգիում մի հասարակ շինութեան մէջ: Զը նայած բնութեան պերձութեան, քաղաքի մէջ չը կայ հիւրանոց. եկողները ստիպված են լինում գիշերել պօստի կայարանում. չը կայ ճաշարան, կառոք:

Խատող դիւղիներին դէպի օտարութիւնական կանոնու համապատասխան կազմութիւնը հասկանալի է թէ ինչպէս են վրանում հայրենիք, իրանց հետ բերելով զաքների վատ սովորութիւնները և վարկիւնդութիւնները: Առաջներում անտանելութիւնը, եթէ ոչ ընդհանրապէս, գոնէ նաւորապէս համարվում էր ապրութիւնը, իսկ այժմ թէ ներկայ դժուարացնները և թէ արօտատեղիների ցակայութիւնը արգելք են հանդիսանում նաև ապահովութեան զարգացմանը: Մեր են շրջապատող գիւղերի բնակչութիւնը, ոգգալի թիւ է կազմում, չունի որ և է կրկան հիմնարկութիւն: Այսպէս, մօտ 15 հազար ժողովուրդ խարխսափում է տգիւնի թեան մէջ: Հէնց գլխաւոր պատճառներից տգիառութիւնն է, որ տարէցտարի բանում են վարակիչ հիւանդութիւնները և դովուրդը, դրա առաջն առնելու համար գիշերը ունի իր ձեռքին՝ հնաւանդ անօտիա տութիւնը և իւաչերի ու սրբերի օգնութիւնը:

ԱՐՑԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ի՞նք է ԿԱՏԱՐՎՈՒՄ ՄԱԿԵԴՈՆԻԱՅՈՒ

ՄՈՎՍԵՍ ԳԻՒՂԻՑ (Ղազախի գաւառ) մեղ
գրում են. «Ղազախ գաւառամասի շրջանում
գտնվող ամենայետ ընկած գիւղեր կարելի
է համարել հետևեալները՝ Մովսէս գիւղ,
Նոր-Շէն, Չորաթան, Ղրղնցի, Ղուլալի, Կար-
միր-Աղբիւր, և այլն, որոնք նիւթապէւ ան-
նախանձելի դրութեան մէջ են գտնվում: Այդ
գիւղերը, բացի երկրագործութիւնից, ուրիշ որ
և է գործով չեն հետաքրքրվում: Օրինակ շե-
րտմագահութեամբ, մեղուարուծութեամբ, այ-
գեգործութեամբ և այլն: Բացի դրանից հողը
բաւարարութիւն չէ տալիս գիւղացու առօրեայ
բազմաթիւ կարիքներին, սակաւ լինելու պատ-
ճառով, և այժմեան հողատիրական օիստեմը
անկանոն դրութեան մէջ է գտնվում: Առեասա-
րակ մեղանում հողը «համփայ» կոչված դա-

տարը բարձրացել է Ալաջայի գլուխը, ինչու
չէ ցած գալիս ու յաղթում, գոռոզ թիւրքը
առում է. «Մուխտարը զիժ քէփի մարդ է.
այսօր սարի վրայից է սիրում յաղթել, վաղը
գշտի վրա այդ մի և նոյնը կանչ։ Ինչպէս
յայտնի է, այդ գոռոզութիւնն էլ մնաց թիւր-
քերին աջողութիւնների այն շրջանից, որ
անեց մի քանի ամիս Մուխտարը, կուտելով
իր ահապին շանակը Ալաջայի բարձրութիւն-
ների վրա, երկու քայլ կեռու ոռւաց առհմա-
նից, անշարժ ու անգործ մնաց մինչև ոռու-
ները օգնական զարքեր ստացան և ոչնչացրին
օսմանան բանակը կէնց այդ ամուր բարձ-
րութիւնների վրա։

Պատերազմական գործողութիւնների նկարագրութիւնը եռ այսակ չեմ կրկնի Խնձ հետաքրքրողը աւելի այն էր, թէ աելացի հայերը ինչպէս էին վերաբերվում ուսւաներին։ Գեներալ Քիշմիշենցը իր աշխատութեան մէջ արդէն չափազմնց առտօն փաստեր է տուել. Յարութիւն-աղան էլ բազմաթիւ դէպեր պատմեց, որոնք նոյն իրողութիւնն են հաստատում այդ մասին։

Մի առաւեա, ասում էր Յարութիւն աղան, կութիւններ կային բերդի գրութեան ոռուսաց բանակում յայտնվեց մի պատանի, որ Թիշմիշելին էլ վկայում է, որ Ազուաննեան գժվածի պէս վազվզում էր և տառմ, որ իրան է գործել ոռուսների օգտին, Երբ Կարս շուտ տաննեն Լօրիսի մօտ: Այդ երեխան էր դապահը յայտարարում է, թէ աելզացի բներել այն կարենը լուրը, որ գիշերը թիւրուները զէնք պիտի վերցնեն ամրութիւնը ճերը ճեռացել են Ղըզըլ-թափայից: Լուրը ու ոռուսների գէմ պաշապաննելու համար, ազարկել էր Մարտիրոսը, իսկ պատանին ընդդիմացովը լինում է Ազուաննեանը, Նրա ելքոր որդին էր: Սառուգեցն լուրը, ճիշդ թոյլ չէ տալիս զինել հայերին բերդը պա

գուրս եկաւ. Եւ այնուհետև փոքրիկ լրածուը ոռուների դէմ:
յաճախ վազում էր ոռուաց բանակը: Իր ցոյց Համակրանքի, հաւատարմութեան, ա
տուած ծառայութիւնների համար նա Լօրիս ցոյցերը մնում են պատմութեան ՀՀ
Մէլիքօվից միայն մի խաչ էր ուզում: Շրդի, մութիւնը մեր օթերի հայակեր ոռու կ
—ասում էր Լօրիս-Մէլիքօվը, ախր բնչպէս րակախօսների համար չէ գրված. նրա
ես քեզ խաչ աամ. թիւրքերը կը տեսնեն բանում են ամեն ինչ, նրանք ուզում
վրադ խաչ, կիմանան որ մեզ համար լրտեսնեան իւրեա հանդիսանայ իրքն հրէշտառ երս
սութիւն ես անում և կը սպանեն քեզ: Քրիստոնեայ պետութեան խաչի վրա սիրահարված կայը հանդիսանայ իրքն հրէշտառ երս
առաջ այդ անխիղճ պարոններին...
առում էր, թէ խաչը ինքը կը պահէ գրպանում, Լօրիս-Մէլիքօվը երեան է գալիս ի

սրբ իբրև յեղափոխական, որ ընկերները և քոլդար կեղծնական ապատամբութիւնը օրէցօր ոչ թէ զէս ժողովուրդը վաղուց արդէն Ամակեդշնական նուազում, այլ ուժեղանում է։ Կատարված ում Գարիբալդի» են անուանում Նրան։

Մակեդոնացիների Գարիբալդին, խնչպէս հա-
Մի զորդում է «Frankfurter Zeitung»-ը, առաջ-
ուսուցիչ է եղել. Նրա ծննդավայրը է Սմէլիվ
ուր, գիւղը Մօնաստիրի մատուցութիւնն
այլ սատցել է նա Սալօնիկում, Բէլգրադում և Վերջը
աշ-
Սօֆիայում, որտեղ համալսարանում ուսում-
նասիրում էր պատմական գիտութիւնները. Ու-
սումը վերջացնելուց յետոյ Գրուեվը նորից
քա-
վերադառնում է հայրենիք՝ Մակեդոնիա և
կիչ այցաեղ նույիրվում է մանկավարժական գոր-
գա-
ծունէութեան Կարճ ժամանակից յետոյ նա
աս-
նշանակվում է Սալօնիկի և Մօնաստիրի ժո-
մի դովրդական դպրոցների տեսուչ, սակայն չէ
ար շաբանաւմ այդպիսի բարձր պաշտօնից և չէ մո-
քա-
ուանում իր հայրենակիցների ծանր լուծն ու
ա-
հեծեծանքը. Նա մանում է յեղափոխական
մեզ կազմակերպութեան մէջ և ազատութեան գա-
մի զափարի ամենաեռանդուն քարոզիչներից մէկն
է դառնում:

Թիւրք կառավարութիւնը չուտով բաց է անում այդ գործունէութիւնը և երիտասարդ Գրուելը մի քանի ուրիշ մակեդոնադիմների հետ աքսորի է դատապարտվում և Երկու երկար ու ձիգ տարիներ նա անցկացնում է Փոքր-Ասիայի խորքերում՝ հեռու հայրենի երկրից, անջատված գաղափարակից ընկերներից։ Սակայն ոչ տարածութիւնը և ոչ էլ ժամանակը չեն կարողանում խեղզել նրա հաստատուն ձգումը։ Անցեալ տարի նորից Մակեդոնիա վերադառնալով, նա ամբողջապէս նուիրվում է տառապող ժողովրդի գործին։ Երկրորդ անգամին—10,000 լիրա։

Թերեւս այդպիսի խրախուսական դէպքերն են պատճառը, որ ամբողջ Մակեդոնիայում լուրեր են պտտում, թէ օգոստոսի 15-ին ապօտամբութիւնը աւելի մեծ ծաւալ է ընդունելու, իր կողմը գրաւելով երկրի բոլոր ծայրերը, նոյն իսկ ամենախուլ անկիւնները։

Մի կողմից երկրի ներկայ տագնապալի դրութիւնը, իսկ միւս կողմից այդպիսի սպասնական լուրերը սարսափ են ազդել թէ մակեդոնականների. թէ քրիստոնեաների վրա և նրանցից իւրաքանչյուրին այժմ զրադեցնում են մեռն մեռ ճառ մեռն մեռ ճառ է ապառնաւ-

Նա ունի բարձր ընդունակութիւններ՝ հմա-
յիշ ձայն, հռետօրական տաղարդ, հաստատում
է միայն մի հարց.—մինչև Յրբ է շարունակ-
ան յիշ ձայն, հռետօրական տաղարդ, հաստատում
վելու այդ ամենը: Մինչև Յրբ...

կամք և հանդարտ բնաւորութիւն, ուստի և կարողանում է կարճ միջոցում մեծ հեղինակութիւն ձեռք բերել, հազարաւոր համակրողներ գրաւել և Մակեդոնիայի ազատագրական շարժման ղեկավարներից մէկը դառնալ:

Ներկայ ապստամբութեան կենտրօնական կառավարութիւնը բաղկացած է չորս անդամներից՝ Քօրիս Սարաֆով, Պետր Տօչեվ—(նախագին, ուստի և 37 տառեւսան), Լոզանէև—(ու

Թօլզարիան լուանում է ձեռները. Վերջին ապստամբութիւնը անել գրութեան մէջ է գրեթե բոլցարական կառավարութեանը. Դիպլոմատիան նրան արգելում է պատերազմել, իսկ ազգաբնակութիւնը պահանջում է. Այդ ծանր հարցը քննելու համար, ասում է «Informator» լրագիրը, մինիստր նախագահը բոլոր մինիստրներին հրաւիրել էր խորհրդակցութեան, որը

կիւ ուսուցիչ, ծ՛ տարեկան), Լօգասչպ—ուսուցիչ—33 տարեկան) և վերջապէս Դամիան Գրուեվ կամ «մակենդռնական Գարիբալդին», որը մի և նոյն ժամանակ այդ կառավարութեան նախագահն է:

սրբ Տրավրբալ էր լարդրդակցութեան, ու և և եկաւ այն եղբակացութեան, թէ Բօլդարիան իրաւունք ունի ծայրայեղ միջոցների զիմե մակենդռնացիներին օգնելու համար։ Այդ նպա տակով ժողովը անհրաժեշտ համարեց իշխա

Միթչել Ե՞րբ. Հակառակ թիւրք կառավարութեան ու Եւրոպայի սպասելիքների մանից նպատակայարմար համարվեց քաղաքական գործականեր ու զարկել Լօնդոն և Հուն:

պարտքն ու պատասխանառութիւնը ճանաչող մի հրամանատար: Նա խիստ էր, բայց ոչ անարդար: Մտածում էր միշտ, չափող, կշռող էր, բայց հարկաւոր գէպքերում, երբ պէտք էր կատարել արտգ, վճռական գործ, նա, առանց շփոթվելու, արտասանում էր հրամանատարի խօսքը արագութեամբ, իսկոյն, յարմարգելով հանգամանքների յանկարծակի փոխված դրութեան: Կարգադրութիւններ անելը բաւական չէր, նա գիտէր և այդ կարգադրութիւնները քան կակուղ ու համոզիչ ձևով տալիս էր կոմի-Մէլիքովը, հետերից չէր. 100 վերսիա աւելի ճանապարհ պէտք էր կտրել գիշերով պէտք էր անցնել այնպիսի աեղերով, որոնկ թշնամու ձեռքին էին: Սակայն կօրիս-Մէլիքովի խօսքը չէր կտրելի չը կտարել, ինչ վտանգ ներ էլ լինէին: Թուշում է Զիթողեանը սեղաց մի իւումը ձիաւորների հետ և առաւետեա կողքի զօրաբաժնը, առանալով հրամանը, ար դէն կազմ ու պատրաստ էր թիւրք հեծելա

անյատպաղ գործադրել տակու բազմաթիւ մի-
շատ ջոցները. Անաջողութիւնները նրան, ի հարկէ,
սաստիկ վշաացնում էին, բայց իրեւ մի ահա-
րից, գին բռնակի պետ, որին նայում էին թէ մե-
զօր-
ծերն ու թէ փոքրերը, նա պահում էր իրուն
զօրքի տռաջը կտրելու:

սարս ու բէ գովքը բըլ, առ պատճե չե իր լուրջ ու մտախոհ, ամբողջ ուշադրութիւնը կենարօնացրած իր այնքան պատասխանատու և բարդ պաշտօնի վրա: Նոյն իսկ կրիտիկա-կան բացէներին էլ նրա դէմքի վրա այլայլու- վել է անձնական անուամ եւ նա ի վելու բախտին: Թիւրքերը անցան ոռւսա- սահմանը Իգդիրի կողմից, բայց Լորիս-Մէլի- քօվի բանակի առաջ անկարող եղան ոռւսա- կողից նոյն իսկ մի ափ տեղ գրաւել...

թիւն չը նկատվում ։ Եատ անդամ էր սա իր
ովք, սվիտայով պատերազմական դաշտի այս ու այն
կողմը գալիս, ընկնում թշնամու գնդակների
առաջ, բայց հանդարա ու անխոռվ էր մնում,
սպին: Յուլիսին և օգոստոսին, երր Մուխար-փա-
շատ շայի գորքը ոռուաց հողից բաժանողը միայն
մեկ է եղած ձևահորմիւն: Ես մի առնե գոտեի
թող սերէ ըսթերցողը, որ առ զասկ առա-
25—26 տարի առաջ տեղի ունեցած գէպքեր
վրա: Ես արդէն ասացի, որ ամրող ճանա-
պարհը խօսացնել, յիշեցնել է տալիս: Ահ-
ա կանդ առաւ գնացքը: Կարսի վօկզայն է, սպի-
տակ, գեղեցիկ մի շնութիւն: Նրա առ

բեր- Անիի նեղ ձորահովիտն էր, մի քանի թօպէր խմբված է մեծ բազմութիւն. բօսք ու զրոյ սկիչս. տարածութիւն միայն, տակդին շրջահայեցու- կերը թիւն, տակո, պատերազմական հմտութիւն էր աշխին հարկաւոր Լորիս-Մէլիքօվին իր, համեմատա- որ և բոտ փոքրաթիւ բանակով, թշնամու արշաւան- արած քը կանգնեցնելու համար։ Յարութիւն-աղա Զիթողեանը պատմեց ինձ այսպիսի մի դէպք։ Նա ձեր առջեն է և կարծէք ասում է, թէ լ մէջ այնքան սոսկալի ոյժ ունի, որ մի քան ժամում կարող է աւերակների կոյտ դարձն այս ամրող փոքրիկ քաղաքը, որ թիւրքա տիրապետութեան առկից դուրս գալուց յետ այնքան աշխատել է և այժմ էլ աշխատում գեղեցկանալու, եւրօպական քաղաքի տեսք ը ոռոնելու։

թող- րու թիւն աղան հրաման պիտի տանէր Կողքում դունելու: (Կը շաւունակվի)
կանգնած զօրաբաժնի գլխաւորին, որ նա մի-
մէջ ջոցներ ձեռք առնէ Ախուրեանի գիծը պաշտ-
ու իր պանելու համար: Յանձնարարութիւնը, որ այս-

Այդ խորհրդակցութիւնից յետոյ մինխառ Սօլորիւրիի երկրորդ մինխատրութեան գըլ գնախագահ Պետրոսը մի շրջաբերական ուղարծ խաւոր գործն էր՝ կու մղել իրլանդական կու- կեց Սօֆիայում գտնվող քաղաքական բոլոր ռակցութեան դէմ պարլամէնտում և խաղա- ներկայացրուցիչներին և յայտնեց, որ Թիւրքիան զացնել իրլանդիան 1887 թւի արտակարգ դիտամամբ է վատթարացնում Մակեդոնիայի օրէնքի օգնութեամբ։ Արտաքին քաղաքակա- վիճակը, որպէս զի խաղաղութիւն վերականգ- նութեան շրջանում Սօլորիւրիի մինխատրու- նեցներու պարուակով բնաշինջ անէ բոլոր թիւնը մօտեցաւ երեքսետեան դաշնակցու- րութարներին։ Խոստացված բարենորոգութեալ թեան, մանաւանդ Խտալիային։ Երեք տարի մեռած տառ մնացին, ուստի բարգարական կա- շարունակով դիմադրութիւնից յետոյ Սօլո- ռավարութիւնը պատասխանաւու չէ, եթէ ազ- րիւրի 1895 թւին կազմեց իր երրորդ մինխատ- գաբնակութեան համբերութեան բաժակը լը- րութիւնը Արդէն 1895 թւի ընդհանուր ընտ- ցի և նա ստիպված լինի կտրուկ միջոցի դի- րութիւններին պահպանողական կուակցու- մելու։

Ահա այդպիսով Խօլգարիսն Պրղատոսը սահ
առաջուց լուանում է ձեռքբերք, որպէս զի պա
տերազմելու դէպքում Թիւրքիայի և Եւրոպայ
կըխ գցէ ամբողջ պատախանաւութիւնը:

ՄԱՐԿԻԶ ՍՈԼՍԲԻՒՐԻ

Մարկիզ Սոլյարիւրին ծնվել է 1830 թւին, նա իր ուսումն առաւ խոօսում և Օքսֆորդում, որից յետոյ Հանապարհորդեց ամէրիկական և աւստրալիական անգլիական կոլոնիաներում: Մարկիզ Սոլյարիւրին 1853 թւին բնարկեց համայնքների ժողովի անդամ:

Համայնքների ժողովում նա միանգամբց աշքի ընկաւ որպէս պահպանողական կուսակցութեան տաղանդաւոր հոնետօր և վիճաբանող։ Սկզբում նա աշքի էր ընկնում իր հետևողականութեամբ և չէր թողլ տալիս, որ չեղումներ գործվեն կուսակցութեան սկզբանքներից։ Նա պահանջում էր հարաւային (ամերիկական) նահանգները պատերազմող կողմը համարել։ Նա 1866 թւին կորի էր մզում Գլադատօնի դօնի ամենահարուստ կալուածատէրերիցն է։ Նրա տները ընակեցրված են գլխաւորապէս բանտորներով և Սօլսբիւրի հակառակ էր նրանց մէջ բարւոքումներ (մտցնելուն), ակցիօնէրները, նոյնպէս և դէպի գործարանատէրերը և գինեվաճառները։ Մինիստրութեան խոշոր ծառայութիւնն էր տեղական ինքնավարութիւնն մտցնելը իրավագիրականութեան մէջ։

Արտաքին քաղաքականութեան մէջ Սօլսբիւ-
րի մինհատրութիւնը ընթանում էր իմպէրիա-
լիզմի շաւզով. նա ձգառում էր ընդարձակել
անդիմական գաղթականական կալուածները և
սերտ կերպով կապել նրանց մետրոպոլիայի
հետ, նոյնպէս և ընդարձակել անդիմական ար-
տասահմանեան շուկաները, Սօլիստրի-րիի դիպ-
լօմատիական ճարպիկութիւնը չափանց Անգ-
լիան մի քանի պարտութիւններից (1896 թը-
ւին հայկական հարցում, 1898 թւին Զինաօ-

Քաղաքականութեան ջերմ կողմանկիցը գար-
ձաւ 1876 թւին նա ուղարկվեց որպէս անդ-
լիական լիազօր մասնակցելու Կ. Պոլսի կոնֆէ-
րմէնցիային և իր դիմադրութեամբ սուսական
պահանջներին՝ խանգարեց բանակցութիւնների
աջողութեանը: 1878 թւի ապրիլին նա ստանձ-
նեց արտաքին գործերի քարտուղարի պաշտօնը. Գերմանիայում լսել, զիտել և անդամ գառ-
նոյն տարին նա և Բիկենսֆիլդ Անգլիայի ներ- նապէս, ճաշակել հնարաւոր չը լինի: Գերմա-
կայացուցիչներ էին Բերլինի կոնգրեսում, ուր նական ֆիլիսոփրը կարծես ուզում է ամեն
Սօլսբիւրի ճարպիկ կերպով դիմադրում էր բանի սահմանից անցնել, և անդամ խստագին
Ռուսաստանին:

Ընտրութիւններից յետոյ, հետաքրքրական բաւական այն բանակութ առարկայ դարձ խնդիրը՝ մամուլի մէջ, որ ստուարամարտ ըէկակցիան հրապարակ էր հանել: Անհատ է,—ասում է գերմանական անբովանդակ իստրը—գերմանական իշխանազն տոհմի սծ վիրաւորանքի համար հաւ ուստած օրիգինը աւելի խստաշնել, մինչ այն աստիճան, ոչ մի թերթ՝ ամենից առաջ ընկերավարան օրգանները, չը համարձակվեն երկրի վերէնի (souverän) որ և է քայլը քննադաւթեան ենթարկել:

այսօր մենք մի աւելի քան արտառոց ե-
ոյթի ենք աշանատես։ Ով կարող էր երևա-
ցել, թէ անգամ ոռւս մեծ ծերունու մաքի
բաւալաց թուչքները կը կաշկանդվեն «ազատ»
րմանիայի դատարանի միջոցով։
Իրողութիւնը հետևեալն է, Գրեթէ մի տա-
ց աւելի է, որ կայպցիդի դատարանը ան-
ստաւութիւն ունի գրաֆ Տօլստոյի գրուածք-
ը քննութեան հնմարկելու Պացեսը տեսլ
մինչև օրս և վախճանական լուծում ստացել
ուստուի 12-ին։ Առաջներում քննվում էին
լատօյի կրօնական—դաւանաբանական մըտ-
րը, որոնց մէջ ազատ չէին մնում Տալստոյի
ըրուածներից և կաթոլիկ ու լուտերական
գմաները։ Իսկ վերջերս քննվում էր Տօլս-
տոյի՝ «Du sollst nicht töten» («Մի սպանիր»)
ընագրով գրքոյի երկու կէտերը, որոնք
բարերում են գերմանական կայսրին։

Տալստօյի վերջին ուշագրաւ աշխատառթեան
չ սուր քննադատութեան է ենթարկվում
ըլիտարիզմի ներկայ ահաւոր ասաւակացումը
նրա պատճառած ընդհանուր սօցիալական
րիթմը:

Союз союзников, включавших в себя Францию, Англию и Россию, был создан для борьбы с Наполеоном. В ходе войны были подписаны Директивы о стратегии и тактике, определявшие основные направления действий армий союзников. Одной из важнейших задач было разгромить французскую армию на территории Германии и Австрии, чтобы не дать ей времени на восстановление и подготовку к дальнейшим действиям. Для этого были разработаны различные планы наступления, включая операции в Баварии, Саксонии и Пруссии. Важную роль сыграло также политическое влияние союзников на местное население и местные власти, что способствовало успешному выполнению боевых задач.

թիւնը այդ գծով, որովհետև նրանք կարող են ամեն բազե ենթարկվել սարսափելի վտանգի:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՎՈՒԹԻՒՆԻՑ
12 օգոստոսի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. «Պրավիտելտվունից»
1898 թ.

էք ձեր հայրերի և եղբայրների դէմ։
Ահա ոռու մեծ ծերունու ամբողջ «մեղքը»,
ըի համար բաւական չեն միայն պապականն
նաթեմաներ, այլ դատարանականն իստագոյն
իրջոցներ։ Այն, «մեղաւոր է» Տօլստոյը մինչ
յու առաջինան, երբ նա միջնադարեան ասպե-
տական աշխախում» ձգտումները երեան է
անում 20-ու ռառում և իրաւագի արհամար-

անում 20-րդ դարում և բրաւայր արժամար-
անքով ծաղրում, սուր քննտիւառութեան են-
թարկում։

Ի՞նչպէս է զարկում դատարանը։ Տօլստօյի
Մի սպանիր» աշխատութիւնը լոյս է տեսել
ուուսերէն լեզուով Պետերբուրգ՝ Զերտակօվի
ճարտարակութեամբ, որից նա մի քանի տաս-
եակ օրինակներ փոխադրել է Լայպցիգ՝ Օյգեն
Ֆիտարիխ անունով գրավաճառի հասցէով՝ իրրե-
100,000 րուբի։ Անցեալ գիշեր կիսդ զիսա-
ւորված լեռնականներ յարձակվեցին վլադի-
կավկազեան կայարանի ապրանքային գրասե-
նեակի վրա և, կոտրելով դրամարկղը, տարան
382 րուբի, յետ քաշվելով հրացաններ արձակող
ժանդարմենների կրակի տակ, որոնց նրանք պա-
տասխանում էին՝ զնդակներ արձակելով ըէր-
ուանեաններից։

դատարակիչ Տօլստոյի երկերի բոլոր գերմանացիներէն թարգմանութիւնների: Տօլստոյը ներկայ չը լինելով, պատասխանատութիւնը ամենողապէս ծանրացել էր հրատարակիչ Դիտուիխի վրա: Նա արդարացնում էր իրան, առարկելով, որ Զերտակովը ուղարկել է իրան ուսւածքները, ի նկատի ունենալով, որ Գերմանիայում շատ ուսւներ են ապրում, որոնք մեծ պահանջ ունեն իրանց հայրենակից իրիսոփայ-վիպասանի երկերը կարդալու: Ենթամաներէն թարգմանութիւնը գեռ ձեռագրի լրա է և մի մասի տառերը նոյն իսկ շարած, ուղագրութեան համար պատրաստութիւններ դաշվանաբրց:

Կ. ՊՈԼԻՄ: Զինւորները Մօնաստիրի իտալական հիւպտոսին հիւպտոսարանի առջև գգեաւուրց անուանեցին և օֆիցիէնները, որոնք իբր թէ վկայ էին այդ բանին, չը միջամտեցին, Խաղական զեսպանութիւնը եռանդուն առաջադրութիւն արեց Բ. Դրան: Թէպէտե այսաեղի դիպլօմատիկական շրջանները երկիւղ են կրում մակեդոնական անկարգութիւնների երկարաւութիւնից, օտկայն նրանք շարունակվող համաձայնութիւնը Ռուսաստանի և Աւստրօ-Ռւսագարիայի միջև, նոյնպէս և տարածայնութիւնների բացակայութիւնը մատուցած պետականացուցիչների հետ հանգատացուցիչ

Դատարանը արձակում է իր վճիռը՝ ոռւսերէն օրինակները փշացնել և զերմաներէն տպագրութիւնը արգելել։
Ահա ձեզ, ընթերցող, 20-րդ դարը, Արևմտեան նրանք, ու ազատ Գերմանիան, հաւանում էք, ինքներդ դատեցէք։

բ. Դշրաստան
Նայպիդ
ԱՐՏԱՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ
—Սալօնիկից հաղորդում են. «Մօնաստիրի ամբողջ վիճայքը բռնված է բացարձակ ապստամբութեամբ: Սալօնիկ համար լուրերը

Եթի երկարատև ժամանակ:—Ռուսական «Տէրէց» պահականաւը խօստկօվակու մարմնով Դարդանելն անցաւ:—Ճիշդ չէ այն լուրը, որ Փաքը-Ասիայից և Սիրիայից եւրօպական թիւրքիա գնացին 52 բատալիոններ:—Բ. Դրան պատասխանը ռուսական յայտագրին, որ կազմոց մնց մինիստրների երեկիվայ խօրհուրդը հրա-

